

عنوان مقاله:

زمینه های احیای زبان فارسی دری بعد از ورود اسلام به ایران تا حمله مغول

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سیده کلثوم حسینی سنگچال - هنرآموز آموزش و پرورش شهرستان بابل و دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش و بهسازی منابع انسانی
موسسه سبز آمل

مهران خدادادی - دبیر آموزش و پرورش شهرستان بابل و مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

زبان فارسی دری، درست در زمانی احیا شد که گمان می رفت فرهنگ ایران، از میان رفته است؛ چرا که قبلش، ادبا، فقها، مورخین و دانشمندان، تمام کتاب های خود را به زبان عربی می نوشتند ولی ایرانیان به خود آمدند و با احیای زبان فارسی و تجمع حول آن، دوباره هویت ملی ایرانیان را به هم گره زدند. انتخاب زبان فارسی به عنوان محور اساسی وحدت، از روی چهل و کینه توزی با دیگر زبانها نبود؛ بلکه یک انتخاب آگاهانه و درست و بر اساس نیازهای اجتماعی و تاریخی و از روی احساس وظیفه انجام گرفت. برای احیای زبان فارسی بعد از ورود اسلام به ایران، زمینه های چون زبان شعر، تأسیس حکومت های نیمه مستقل و مستقل (که خواستار احیای هویت ایرانی بودند)، نهضت شعوبیه و تصوف دخیل بودند

کلمات کلیدی:

زبان، زمینه های احیای آن، فارسی دری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533225>

